

[Torben Lund]

markedsføringsarbejde man her har lavet, hvor man har set det kloge i at sige, at dette jo kun er et hospital for udlændinge. Der er ikke et øje tørt. Det er klart, at her får vi en masse udenlandsk valuta til Danmark, hvis man kan fastholde det billede, at dette udelukkende er for udlændinge, der vil lægge nogle penge i Danmark. Det må enhver kunne forstå er fornuftig erhvervspolitik.

Jeg er 100 pct. sikker på, at hospitalet i Ebeltoft, den dag det står færdigt og er i drift og der er en borgerlig amtskommune i dette land, der beder om, at en af deres patienter bliver behandlet på det private betalingshospital, siger ja. Og hvordan skulle man politisk i den situation, hvor man står med et konkret tilfælde, kunne komme til at sige nej?

Jeg er stensikker på, at hvis private personer kontakter dette privathospital i Ebeltoft, så vil de også få behandling. Naturligvis vil de det.

Jeg lyttede naturligvis med stor interesse til fru Dagmar Mørk Jensens indlæg, og jeg forstod, at hun ikke vil gå ind for et forbud, men hun har ingen sympati for private betalingshospitaller. Det er en lidt radikal måde at udtrykke sig på, kan man vel rolig sige.

Men jeg lyttede også til fru Dagmar Mørk Jensens forskellige, jeg må vel opfatte det som betingelser for, at et privat betalingshospital eventuelt kan få lov at fungere her i landet. Naturligvis vil vi under udvalgsarbejdet ikke bare interessere os for selve forbudstanken, sådan som ordene er faldet her under første behandling, men vi vil også interessere os for, hvordan vi bedst muligt, uden et forbud, kan få begrænset mulighederne for, opstille strenge betingelser for, at man kan drive et privat betalingshospital, således at der bliver bedst mulig styr på den måde, det foregår på, og der i hvert fald ikke kommer offentlige midler i det.

Jeg var lidt skuffet over, at fru Dagmar Mørk Jensen ikke også pegede på hele uddannelsesområdet i forholdet mellem det private betalingshospital og de offentlige sygehuse. Der er ingen tvivl om, at de private betalingshospitaller vil lukrere af den store uddannelsesindsats på de offentlige sygehuse. Jeg ville egentlig gerne, om fru Dagmar Mørk Jensen ville vedstå tidligere avisudtalelser om, at også på uddannelsesområdet er det sådan, at de

private betalingshospitaller om ikke andet så må betale sig ud af det, hvis de nu skal have lov at fungere. De må betale sig ud af, at de bruger de uddannelsesressourcer, der er fremkommet gennem det offentlige sygehusvæsen.

Jeg vil godt sige til hr. Henrik Toft, der var inde på det med virkningstidspunktet, at det godt kan være, at det er usædvanligt, at man laver et virkningstidspunkt fra beslutningsforslagets fremsættelsesdato. Men vi er også efterhånden i en presset situation. Jeg synes også, vi er i den ekstraordinære situation, at man er i gang med at etablere to private betalingshospitaller her i landet, og meningen med det tidlige virkningstidspunkt er selvfølgelig et forsøg på at blokere for de initiativer, der allerede er ved at være sat i gang de to steder i landet.

Ja, så er der selvfølgelig Fremskridtspartiet. Hr. Poulsgaard skal jeg ikke kommentere og for så vidt heller ikke fru Pia Dahl. Jeg må sige, at jeg er meget forbavset over, at fru Pia Dahl ikke kan se sammenhængen imellem den socialdemokratiske holdning bag beslutningsforslag nr. B 9, hvor vi netop går ind for, at man skal give det offentlige sygehusvæsen bedre økonomiske vilkår, sådan at vi bl.a. kan fjerne ventelisterne og i det hele taget forbedre den offentlige behandlingsservice, og beslutningsforslag nr. B 10, hvor vi forbyder private betalingshospitaller, som ganske langsomt vil æde midlerne væk fra det offentlige sygehusvæsen. Men det er åbenbart en problemstilling, der er for raffineret til, at fru Pia Dahl kan forstå det.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg skal over for hr. Torben Lund bekræfte, at det faktisk var af tidsmæssige grunde, jeg ikke nævnte de problemer, der kan være omkring uddannelse, forskning og ansvar i forhold til betalingshospitaller. Jeg vil dog gerne føje til i den forbindelse, at det er et spørgsmål, som skal overvejes noget nøjere, for vi skal vel ikke til at parallelisere, så at private virksomheder ikke må antage folk, der har fået en offentlig uddannelse. Det skal vi nok have drøftet lidt nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.